

Съм і співи, - се вітло сочва білскоту
Поверх чистої багатих фризів гобелін лежить;
Молодиј, веселіј, швидку ја в гоблі
У пријателів коханых рівні при ліні.

Свистнув вітер гоняючи на кулики шевен
У лінії пријателів не пливав ні оден
Від ~~від~~ вітом в рігне море, у Гамоні,
Лиш мене на берегів береги замисло.

І побі мія ту пријателі ~~від~~ приводам
На нове гвіно; чині ту приводят балти
Мечі твої і Командути суди і туди...
Рігниј Крај далеко! Миє серце в груди!..

~~Але від Камілької сівка розійшлись~~
На гоблі знов съм і співи, як давно,
~~Свистує бурва, застришало чисте гвіно...~~
Щепно... Гори хмари вже пависли вчуди...
Рігниј Крај далеко! Миє серце в груди!..

Історія підваного Креудара

I

Вже північ близька. Руки поспішили
Окриті пітьми горними паніхидами;
Не ганочват від Кримів музичних апурі,
Від зрохоту Карпіт. Глубокими стапі
Дрімає лісів. Но відтако вітом
Від ті, чи то курі чиє, що дива нојом
Веселими сла співали перед міровію:
Теперь ю сам - с пекулою ~~нурбору~~.

Ще хвилька тому - ю ю лежав у сні
І бачив віс... О буде проклята душа,
Коли життя залишило сва міні.
Жадібаково, щод ю хвилює хвильма
Плила росіюшно, наче івільвай
Пресні філі... І немов дитина
Ча туј світлив по привид, а не днів,
Що ю світло, се огорю! І ю відійстав.